

sesret, skulde gjøre sin moralske Indflydelse for-
gjæves gjældende.

Jeg har i Anledning af det foreliggende
Lovforslag seet stærke Protester fremkomme mod
den Tanke, at Rigsdagen skulde faae den be-
stemmende Myndighed over de kirkelige Midler.
Det er ikke uden Grund, at jeg har seet
disse Protester, naar jeg betænker, at de ere
reiste fra en Side, hvor al Indflydelse er ble-
ven anvendt for at forhindre enhver Organisa-
tion af Kirken. Jeg tilstaaer, at jeg ikke engang
er istand til at finde nogen egentlig Tanke i
disse Protester; thi der behøves kun et over-
ordentlig ringe Fremsyn for at see, at naar det
kunde lykkes at tilbagedrive enhver Bestræbelse
for at organisere Kirken, maatte Rigsdagen af
sig selv indtræde i det tilsigtede Kirkevaads Sted.
Jeg troer ikke, at de sene Protestationer ville
kunne afværte Ansættelsen for at have brugt hele
den forløbne Tid, ikke blot til ikke at foretage
Noget, men til at modarbejde enhver Bestræ-
belse for at søge Folkekirken betrygget imod en
eensidig Indflydelse af Rigsdagen paa de kirke-
lige Anliggender. — Jeg for min Deel gjør
endnu steds den ærede Ministers Ord til
mine. Jeg siger iaar, som han sagde ifjor: „at
Grundlovens Ord i § 80 ere en Hindring for
at foretage alle gennemgribende Forandringer,
der berøre de kirkelige Spørgsmaal, før en
Forsatning for Kirken er bragt tilveie“, og i
Genhold hertil kan jeg ikke andet end paa hvert
Trin stemme imod § 4.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Jeg siger ogsaa det
Samme iaar, som jeg sagde ifjor. Det fore-
liggende Forslag er ikke nogen Lønningsslov; det
forbereder kun en saadan og kan paa ingen
Maade stilles i Klasse med en Lønningsslov.
Naar den ærede Rigsdagsmand vilde overveie
dette, troer jeg, at han ikke vilde finde nogen
Modsigelse mellem mine Ytringer fra ifjor og
det fremlagte Udkast. Lovforslaget lader med
Hensyn til Bestemmelsen af Vagerne for ledig-
blevne Embeder Myndigheden blive, hvor den
er; det er kun med Hensyn til det Overskud,
der maatte udkomme, at man har anseet det
for rigtigt at forbeholde Rigsdagens Samtykke.
Hvad enten denne Lov kommer ud eller ikke,

vil man accurat med den samme Lethed, naar
Tiden dertil maatte være kommen, ganske kort
kunne bestemme, at Hovedforandringen skal finde
Sted og forbeholde Gjennemførelsen af Enkelt-
hederne til en senere Tid. Det forholder sig
altsaa ikke saaledes, som en æret Rigsdags-
mand bemærkede igaar, at man skulde modtage
dette Lovforslag for at undgaae et tilkommende
Unde. Det er der ikke Tale om; men Talen
er om, at man vil styde et Gode fra sig af
Frygt for et tilkommende Unde, og her maa
jeg da atter bemærke, at dette Forslags Ved-
tagelse paa ingen Maade vil lette Gjennem-
førelsen af den Tanke, som man frygter for.
Der vil kunne gjøres den samme Modstand
mod Anvendelsen af Kirkens Indtægter til frem-
mede Formaal, hvad enten dette Forslag gaar
igjennem eller ikke, og man vil med den samme
Lethed ogsaa kunne gjøre den modsatte Mening
gjældende. Stillingen vil i saa Henseende
blive aldeles uforandret. Jeg maa fremdeles
fastholde det som noget i høi Grad Usikkert,
at man har et kirkeligt Organ, inden en fuld-
stændig Lønningsslov bliver vedtagen; jeg vilde
anse det for meget lidet hensigtsmæssigt, at en
endelig ordnende Lov herom blev vedtagen, for-
inden et saadant kirkeligt Organ havde havt
Leilighed til at ytre sig; men dette forberedende
Skridt finder jeg ingen Betænkelighed ved at
gjøre. Den ærede 3die Landstingsmand for
2den Kreds (Borgen) gjorde adskillige Modbe-
mærkninger mod mine igaar fremsatte Ytrin-
ger; jeg havde imidlertid Ret i min Paastand,
han yttrede sig virkelig, som man vil have be-
mærket, fjendtligt mod al Embedsjord. Det
har formodentlig været mindre nøiagtigt ind-
trykt af ham, men han vil ved at gennemlæse,
hvad han har sagt; see, at han virkelig har ud-
trykt sig saaledes. I det Circulaire, som var
paatænkt af den ærede Landstingsmand, havde
han vel medtaget et Par Heste og Røer, men
jeg antog, at han i Mellemtiden havde gjort
det Fremskridt eller Tilbagekridt at borttage
al Embedsjord. Hvis det ikke skulde synes at
gaae for meget i Detaillen, vilde jeg bemærke,
at to Heste for en Præst virkelig ere for lidt;
jeg har selv prøvet det, jeg har været Præst
med to Heste, men jeg kunde ikke slaae mig
igjennem dermed, jeg maatte have en tredie